

Sygn. akt VIII C 644/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: **SSR Urszula Sulima**

Protokolant: **Alicja Winiarska**

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: **P. w.(1)W.**

przeciwko: **A. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. M. na rzecz strony powodowej P. Z.(1) w W. kwotę 230,42 zł dwieście trzydzieści złotych czterdzieści dwa grosze wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2011 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 647,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 października 2011 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie strona powodowa P. Z.(1) w W. domagała się zasądzenia od pozwanej A. M. kwoty 2.378,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż dochodzona wierzytelność wynikała z nieuregulowania przez pozwaną opłat za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Sp. z o.o. w W. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podała, że na wartość przedmiotu sporu składała się suma należności głównej oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 253,26 zł. Pozwana, mimo wezwania, nie uregulowała zadłużenia. Strona powodowa podała również, iż na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 sierpnia 2011 r. wstąpiła w prawa pierwotnego wierzyciela.

W dniu 19 grudnia 2011 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 3).

Na skutek wniesienia sprzeciwu, postanowieniem z dnia 24 stycznia 2012 r., Sąd uchylił wydany w sprawie nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi jako Sądowi właściwości ogólnej (k. 9).

We wniesionym sprzeciwie pozwana wniosła o rozłożenie zasądzonych świadczeń oraz zasądzonych od niej kosztów procesu na raty. Zobowiązała się przy tym do spłaty zasądzonej kwoty. Podała, iż samotnie wychowuje dziecko. Wskutek zaś utraty pracy popadła w kłopoty finansowe. Podała, że w grudniu 2011 r. i styczniu 2012 r. uiściła dwie raty na poczet zadłużenia.

W piśmie procesowym z dnia 29 czerwca 2012 r. pozwana podała, że łącznie spłaciła już kwotę 1300 zł, wniosła o dalsze umożliwienie jej spłacania zadłużenia w ratach.

W odpowiedzi strona powodowa przyznała, iż otrzymała wpłaty pozwanej- w dniu 6 grudnia 2011 r.- 100 zł, w dniu 12 stycznia 2012 r.- 200 zł, w dniu 14 lutego 2012 r.- 200 zł, w dniu 6 marca 2012 r.- 200 zł, w dniu 17 kwietnia 2012 r.- 200 zł, w dniu 17 maja 2012 r.- 200 zł, w dniu 8 czerwca 2012 r.- 200 zł, w dniu 11 lipca 2012 r.- 200 zł i w dniu 20 lipca 2012 r.- 200 zł. W związku z powyższym oświadczyła, iż ograniczała powództwo o kwotę 1700 zł wnosząc o zasądzenie kwoty 678 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podtrzymała przy tym żądanie zasądzenia kosztów procesu w pełnej wysokości. Wskazała również, że z uwagi na niekwestionowanie roszczenia oraz złą sytuację materialną pozwanej wyrażała zgodę na rozłożenie pozostałej należności na raty.

W piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2012 r. strona powodowa wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 230,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w pełnej wysokości. W pozostałym zaś zakresie oświadczyła, że ograniczała powództwo. Przyznała, iż pozwana dokonała dalszych wpłat: w dniu 17 sierpnia 2012 r.- 200 zł, w dniu 7 września 2012 r.- 200 zł i w dniu 4 października 2012 r.- 278 zł. Podała również, że wpłaty zaliczyła na poczet należności głównej oraz odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. M. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze klienta 1. (...).

Z tego tytułu operator wystawił faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 253,59 zł z terminem płatności do dnia 9 września 2010 r.;
- nr (...) na kwotę 0,59 zł z terminem płatności do dnia 11 października 2010 r.;
- nr (...) na kwotę 137,41 zł z terminem płatności do dnia 11 października 2010 r.;
- nr (...) na kwotę 1733,92 zł z terminem płatności do dnia 17 grudnia 2010 r.;
- nr (...) na kwotę 10,57 zł z terminem płatności do dnia 10 stycznia 2011 r.

W dniu 31 sierpnia 2011 r. (...) Sp. z o.o.w W.zawarła ze stroną powodową P. Z.(1)w W.umowę przelewu przysługującej jej wobec pozwanej wierzytelności.

Pismem z dnia 24 września 2011 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zaległości.

Na dzień 20 października 2011 r. wysokość zadłużenia pozwanej sięgała kwoty 2.378,18 zł, w tym 253,26 zł tytułem odsetek.

Dowód: -pismo z dnia 14.09.2011 r., k. 30;

-wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 20.10.2011 r., k. 31.

Na poczet zadłużenia pozwana dokonała następujących wpłat:

- w dniu 6 grudnia 2011 r.- 100 zł,
- w dniu 12 stycznia 2012 r.- 200 zł,
- w dniu 14 lutego 2012 r.- 200 zł,
- w dniu 6 marca 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 17 kwietnia 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 17 maja 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 8 czerwca 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 11 lipca 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 20 lipca 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 17 sierpnia 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 7 września 2012 r.- 200 zł,

-w dniu 4 października 2012 r.- 278 zł.

Strona powodowa zaliczyła należności na poczet zadłużenia głównego oraz odsetek. Zadłużenie pozwanej, po zaksięgowaniu wpłat, wynosiło 230,42 zł.

Bezsporne, a nadto:

-dowody wpłat, k. 38-39, 46-48.

W 2010 r. pozwana uległa wypadkowi samochodowemu. Wskutek długotrwałego zwolnienia lekarskiego rozwiązano z nią umowę o pracę. Przez kilka miesięcy była bez pracy, co uniemożliwiło jej regulowanie bieżących zobowiązań.

Obecnie pozwana przebywa na urlopie macierzyńskim. Z tego tytułu otrzymuje świadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 1100 zł miesięcznie. Po zakończeniu w lutym 2013 r. urlopu, pozwana planuje wrócić do pracy.

Pozwana zamieszkuje z rodzicami. Na utrzymaniu ma dwoje małoletnich dzieci. Na jedno dziecko otrzymuje alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie. W utrzymaniu drugiego dziecka pomaga jej ojciec dziecka, jednak z uwagi na trudne warunki mieszkaniowe, nie mieszka on z pozwaną.

Pozwana posiada zadłużenie z innych tytułów w kwocie około 13.000 zł. Przeciwno niej prowadzone jest postępowanie egzekucyjne. Komornik zajął otrzymywane przez nią z ZUS świadczenie.

Dowód: -przesłuchanie pozwanej A. M., k. 62.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, w części nieobjętej cofnięciem pozwu, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny sprawy nie budził wątpliwości. Pozwana A. M. nie kwestionowała dochodzonego przez stronę powodową P. Z.(1) w W. roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości- nie kwestionowała ani faktu związania umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych z poprzednikiem prawnym strony powodowej, ani też braku zapłaty za wyświadczone usługi. Podniosła jedynie, iż zaległość powstała wskutek trudnej sytuacji materialnej, w jakiej się znalazła. Zobowiązała się przy tym do spłaty całości zadłużenia wnosząc o rozłożenie go na raty. W toku procesu uregulowała kwotę 2.378 zł. Strona powodowa należność tę zaliczyła na poczet zobowiązania głównego i odsetek ustawowych naliczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wskazała, iż zadłużenie pozwanej, po zaksięgowaniu wpłat, sięgało kwoty 230,42 zł. Pozwana w żaden sposób nie odniosła się do przedmiotowych twierdzeń, nie zakwestionowała również sposobu wyliczenia zaległości.

Wobec zatem braku jakichkolwiek dowodów mogących podważyć prawdziwość i rzetelność przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 230,42 zł wraz z

odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 20 października 2011 r. do dnia zapłaty. Orzeczenie w kwestii odsetek znajdowało uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c.

Mając przy tym na uwadze pozostałą do spłaty kwotę oraz wysokość dokonywanych dotychczas przez pozwaną wpłat, Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty uznając, iż pozwana posiadała możliwości jednorazowego uregulowania zadłużenia.

Mając zatem na uwadze powyższe, należało orzec, jak w punkcie I. wyroku.

Wobec zaś cofnięcia przez stronę powodową pozwu ponad kwotę 230,42 zł, mając na uwadze, iż z okoliczności sprawy nie wynikało, aby cofnięcie to było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.) Sąd, na podstawie art. 355 k.p.c. postępowanie w sprawie umorzył orzekając jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o przepis art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3). Zgodnie zaś z ugruntowanym poglądem orzecznictwa, za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu, należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (por. postanowienie SN z dnia 6.11.1984 r., IV Cz 196/84). Bezsprzecznie zaś pozwana uregulowała znaczną część zadłużenia już po wytoczeniu powództwa oraz doręczeniu jej odpisu pozwu. Z tego też względu traktowana jest jak przegrywający proces.

W oparciu o powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 647,54 zł tytułem poniesionych przez nią kosztów procesu, na którą składają się kwota 30 zł tytułem opłaty o pozwu, kwotą 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 0,54 zł tytułem prowizji od pozwu.

W tym zatem stanie rzeczy, o kosztach postępowania orzeczono, jak w punkcie III. wyroku.